

Til justitsministeren (13/6 2000) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Finder ministeren ikke, at Rigsadvokaten med sine offentlige erklæringer om, at der for ham ikke er tvivl om, »at den man, der har været mistænkt er identisk med den agent Lenz der optræder i de gamle Stasiarkiver« (Ritzaus Bureau, den 7. juni 2000) har udtalt sig om et skyldsspørgsmål, som det retteligt burde være op til domstolene at afgøre«

Supplerende svar (18/7 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg er som bekendt blevet bedt om i et kommende samråd i Folketingets Retsudvalg at besvare spørgsmål Å (Alm. del – bilag 1000). Samrådspørgsmålet vedrører bl.a. de samme forhold som det foreliggende spørgsmål. Samrådet er berammet til den 15. august 2000.

Jeg finder det på den baggrund mest hensigtsmæssigt at besvare det foreliggende spørgsmål under min besvarelse af det nævnte samrådspørgsmål.

Ad spm. nr. S 2975

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Søren Søndergaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 9166, lød således:

Til justitsministeren (13/6 2000) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren - på baggrund af Rigsadvokatens ophøjelse af sig selv til dommer i den såkaldte Lenz-sag - tage skridt til at sikre, at Rigsadvokaten bliver frataget enhver indflydelse på behandlingen af en eventuel erstatning for uberettiget fængsling til den sigtede i Lenz-sagen?«

Supplerende svar (18/7 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten.

Rigsadvokaten har oplyst følgende:

»Efter retsplejelovens § 1018 e, stk. 1, er det statsadvokaten, der som 1. instans træffer afgørelse vedrørende krav om erstatning i medfør af §§ 1018 a – d, det vil sige krav om blandt andet erstatning for uberettiget frihedsberøvelse og andre straffeprocessuelle indgreb. Justitsministeren kan efter bestemmelsen fastsætte, at nærmere angivne sager skal forelægges for Rigsadvokaten eller Justitsministeren til afgørelse.

Justitsministeriet har ved cirkulæreskrivelse af 29. december 1995 fastsat, at en række sager vedrørende krav om erstatning skal forelægges Rigsadvokaten til afgørelse. Dette gælder således sager vedrørende krav om erstatning efter retsplejelovens §§ 1018 a – d, der ikke er reguleret af Rigsadvokatens årlige meddelelse om erstatning efter retsplejelovens kapitel 93 a samt sager, hvor der agtes ydet erstatning med større beløb end fastsat i meddelelsen.

Endvidere skal sager om erstatningskrav efter retsplejelovens §§ 1018 a – d, som er omfattet af den årlige meddelelse, men som rejser spørgsmål af principiel karakter, eller hvor der foreligger særlige omstændigheder, forelægges for Rigsadvokaten til afgørelse.

Endelig fremgår det, at Rigsadvokaten træffer afgørelse vedrørende krav, der støttes på dansk rets almindelige erstatningsregler, jf. retsplejelovens § 1018 h.

Efter retsplejelovens § 1018 e, stk. 3, behandler Rigsadvokaten klager over afgørelser vedrørende krav om erstatning truffet af statsadvokaten i 1. instans, mens Justitsministeriet behandler klager over afgørelser truffet af Rigsadvokaten i 1. instans, jf. stk. 4.

Imødekommes et erstatningskrav ikke, kan afslaget indbringes for retten af den erstatnings-søgende, jf. retsplejelovens § 1018 f, stk. 1. Det er en forudsætning for indbringelsen af sagen for retten, at erstatningskravet har været behandlet i to instanser.

Krav om erstatning fra en person, der har været sigtet, skal fremsættes inden to måneder efter meddelelse til sigtede om strafforfølgningens ophør. Det følger af retsplejelovens § 1018 e, stk. 1, 3. punktum.

Jeg kan oplyse, at jeg med mine udtalelser til pressen om anklagemyndighedens syn på den konkrete sag, jf. min udtalelse til brug for besvarelsen af spørgsmål nr. S 2975 fra samme spørger, ikke har givet udtryk for noget synspunkt med hensyn til spørgsmålet om godtgørelse og erstatning.«